

Den, der vil uddanne sig til Veterinær, ikke benytter alle de Underviisningsmidler, som paa Landbohøjskolen bydes, s. Ex. for Landinspektører, er i den Henseende ikke nogen Indvending, ligesaa lidt som det er en Indvending mod Universitetet, at det i alt Fald er meget undtagelsesviis, at den samme Studerende underkaster sig Examen i Theologi, Jurisprudens o. s. fr.; men det, der naturligt og rimeligt hører sammen, det, der hviler paa samme Grundlag, bør sammenfattes; thi derved faaer en saadan Institution et langt skyldigere aandeligt Liv. Der opnaaes ogsaa en stor Besparelse baade af aandelige og materielle Præfester, naar saadanne Fag sammensluttes i et særligt Institut, til Grund for hvilket der ligger en gennemgaaende og samarbeidet Plan, istedetfor naar hver Videnskab gaaer sin Vej og søger at naae sit særlige Formaal ved de Midler, der i saa Henseende kunne havees. I den Kommissions Betænkning, hvis Arbejder ligger til Grund for Loven om Landbohøjskolens Oprettelse, var det derfor ogsaa antydet, at disse Fag naturligt maatte være at henlægge til den, og fra Regeringens Side blev Sagen strax, eller dog snart derefter, sat i Bevægelse, idet der blev oprettet et Kommissionsraad til at behandle Spørgsmaalet baade for Forstvidenskabens Vedkommende og med Hensyn til Gartneriets Stilling i Landet, i det anerkjendte Siemød, at disse Fag burde indlemmes som Dele i den større samlede Underviisning ved Højskolen. Det er ogsaa langt fra, at denne Tanke har fundet Modstand hos de forskjellige lovgivende Forsamlinger. I den Betænkning, som fremkom fra det Udvalg, der her i Folkethinget var nedsat i Anledning af Lovudkastet om Landbohøjskolens Oprettelse, blev det stærkt fremhævet, at den var det rette og naturlige Supplement til, hvad man var isærd med at gjøre, og Grunden til, at man ikke strax optog den, var den, at der var Forarbejder, som i denne Henseende ansaaes nødvendige. Der er heller ingen Anledning til at troe, at Sagen vil møde Vanskeligheder fra Rigsraadets Side, thi i tvende Betænkninger fra Rigsraadets Finantsudvalg er det, i Anledning af begjærede Bevillinger til Forstunderviisningen og Forstexamen, blevet frem-

hævet, at man snart maatte komme hen til en saadan Ordning af dette Forhold, der vilde være den rette og naturlige. Ved min Indtrædelse i Ministeriet foresandt jeg nogenlunde afsluttede og meget udførlige Forhandlinger om denne Sag, som jeg dernæst har taget for mig og bearbejdet. Jeg fandt, at der fra de forskjellige Kommissioners Side var stillet meget overdrevne Fordringer med Hensyn til, hvad der i den Henseende kunde være nødvendigt, Noget, der forøvrigt ligger overmaade nær, thi Enhver anseer jo det, hvormed han særlig beskæftiger sig, som det fremfor alt Vigtige, og det skal derfor ikke være sagt som en Bebrejdelse, at Kommissionerne have behandlet Sagen eenfaldigt; det er Regeringens og Rigsdagens Pligt at moderere saa meget, som det er nødvendigt. Jeg troer ogsaa at have modereret i en ikke ringe Grad, idet jeg har opstillet som en fast, usværgelig Regel, at den nye Ordning ikke skulde medføre nogen ny Afgift, og i den Henseende kan jeg ikke andet end med stor Anerkjendelse omtale den Smødekommens, jeg har fundet fra Finantsministerens Side, thi det, jeg kaldte eenfaldigt og overdrevent ved Forstmandenes Behandling af Sagen, rørte ikke Finantsministerens Hjerte. Han meente let at kunne sætte igjennem i Rigsraadet, at den Sum, som engang er anvist til Forstunderviisningen og Forstexamen, og hvorfor der vel at mærke ikke er givet nogensomhelst fast Regel, blev overladt ham, for paa den bedst mulige Maade at anvendes til den hele Institutions Ordning. Det var kun af den reent formelle Grund, at Landbohøjskolen og Forstvesenet fortere under forskjellige lovgivende Myndigheder, at to Love ansaaes for nødvendige, en, vedtagen af Rigsdagen, og en af Rigsraadet, for at ikke værlende Anstuelser hos de forskjellige Ministre skulde kunne bringe Usikkerhed og Uklarhed i det hele Forhold. Saaledes ordnet ved tvende Love, vil Forholdet i den Grad have Karakteren af en Overeenskomst, at der ikke er den mindste Grund til at frygte for, at det skulde blive forandret, medmindre man efter sælles Overeenskomst kom til den Overbeviisning, at en anden Vej var hensigtsmæssigere, og Alt, hvad der i den Henseende er talt om Kontraktforhold og grundlovmæssige Bestemmelser, har ikke no-